

تعالی اگو

به انضمام مقدمه‌ی هستی و نیستی

ژان پل سارتر

ترجمه‌ی عادل مشایخی

انتشارات ناهید

تهران، ۱۳۹۷

فهرست

۷	مقدمه‌ی مترجم
۴۴	توضیح و قدردانی
	تعالی اگو
۴۹	فصل اول: من و خویشتن
۴۹	الف) نظریه‌ی حضور صوری «من»
۵۸	ب) کوگیتو به منزله‌ی آگاهی تأملی
۶۷	ج) نظریه‌ی حضور مادی «خویشتن»
۷۳	فصل دوم: تقویم اگو
۷۳	الف) حالت‌ها به منزله‌ی وحدت متعال آگاهی‌ها
۷۹	ب) تقویم کنش‌ها
۸۰	ج) کیفیت‌ها همچون وحدت انتخابی کیفیت‌ها
۸۱	د) تقویم اگو به منزله‌ی قطب کنش‌ها، حالت‌ها و کیفیت‌ها
۹۶	ه) «من» و آگاهی در کوگیتو
۹۸	نتیجه‌گیری
۱۱۱	ضمیمه‌ی یک) یکی از ایده‌های بنیادین پدیده‌شناسی هوسرل: قصدیت
۱۱۹	ضمیمه‌ی دو) مقدمه‌ی هستی و نیستی: در جست‌وجوی هستی
۱۱۹	یک) اندیشه‌ی پدیدار
۱۲۴	دو) پدیدار هستی و هستی پدیدار
۱۲۸	سه) کوگیتوی «پیشاتأملی» و هستی «مدرک»
۱۳۹	چهار) هستی امر «ادراک‌شده»
۱۴۵	پنج) برهان هستی‌شناختی
۱۵۰	شش) هستی در خود

مقدمه‌ی مترجم

سارتر به نسلی تعلق دارد که اتان کلاین‌برگ آن را «نسل ۱۹۳۳» می‌نامد. از چهره‌های سرشناس این نسل کسانی چون رمون آرون، موريس مرلوپونتی و ژان بفره را می‌توان نام برد. نسل ۱۹۳۳ نسلی از متفکران فرانسوی‌اند که «در سایه‌ی جنگ جهانی اول بزرگ شده‌اند» و سرخورده از سنت فلسفی فرانسوی که فضای فلسفی دانشگاه‌های فرانسه‌ی بعد از جنگ را اشغال کرده است، تحت‌تأثیر برخی متفکران «خارجی»، مانند لویناس و کوژو، کویره و گوروچ، به جریان فلسفی جدیدی روی می‌آورند که از آلمان می‌آید. «...اندیشه‌ی فلسفی را ساختار نظام آکادمیک فرانسوی دیکته می‌کرد. در طول دهه‌های ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰ دو مکتب فکری در این ساختار حاکم بود: عقل‌گرایی نوکانتی و اصالت روح برگسونی. با توجه به برنامه‌ی آموزشی جمهوری سوم از بدو شکل‌گیری‌اش، عجیب نیست که حکومت نوکانتیسم را ترجیح می‌داد. دولت به استادان دانشگاه مأموریتی داده بود: حک کردن مشروعیت نهادهای جدید جمهوری در ذهن دانشجویان‌شان. برای اجرای این نقش دو آموزه با هم رقابت می‌کردند که هر دو قاطعانه عقل‌گرا بودند. اولی پوزیتیویسم جامعه‌شناختی دورکیم بود و دومی عقل‌گرایی نوکانتی فرانسوی آن‌گونه که در ایدئالیسم انتقادی لئون برونشویگ تجسم یافته